

Kolonizacja francuska W ALGIERZE.

Rząd francuski prowadzi obecnie rokowania z władzami Algieru w sprawie wielkiego planu kolonizacyjnego. Projektowane jest wybudowanie 4000 wzorowych wsi, z których każda ma mieć po 100 domów z żelazobetonu, szpital, szkoły itd.

Realizacja projektu ma kosztować 5 miliardów franków i pozostaje w związku z kłopotami rolnictwa algierskiego na tle braku rąk do pracy, spowodowanego emigracją krajowców do miast i do Francji.

Skrócenie dnia szkolnego W NIEMCZECH.

Pruski minister oświaty wydał okólnik, w którym poleca skrócenie dnia szkolnego w szkołach powszechnych o dwie godziny tygodniowo. Zmiana ta ma miejsce już w bieżącym roku szkolnym i dotyczy czterech wyższych klas szkoły powszechnej, przy czym wyraźnie podkreślono, iż nie mogą ulec skróceniu lekcje muzyki, gimnastyki, roboty ręcznych, gospodarstwa domowego i zajęć w warsztatach szkolnych.

Wiszące ulice W NOWYM JORKU.

Choć ludzie wolą mieszkać w małych domkach, tonących w zieleni, architekci amerykańscy prześcigają się w budowie coraz wyższych wież. Nowoczesna technika z jej ścianami budowlanymi całkowicie ze stali, pozwala na budowę coraz to wyższych domów. Obecnie powstała myśl połączenia dzielnicy portowej Nowego Jorku z City zapomocą ulic wiszących na stalowych linach. Ulice takie wisiałyby pomiędzy drapaczami chmur. Na ulicach tych budowane byłyby kołki również wiszące, tramwaje itd. Amerykanie twierdzą, że budowa takich ulic byłaby o wiele tańsza, niż budowa na fundamentach ziemi. W takich miastach przyszłości, gdzie wszystkie ulice byłyby wiszące, mieszkańcy pieter, począwszy od setnego aż do 250-go, może raz tylko na rok schodziłby na powierzchnię ziemi, którą znaliby zapewne tylko z lotu ptaka. Rzecz zadziwiająca, że takie wiszące ulice przewidział słynny pisarz francuski Verne w jednej ze swoich fantastycznych powieści.

CO TO JEST HIPOHONDRYK?

— Panie profesorze — zwraca się jedna z pań z zapytaniem do głośnego neurologa paryskiego — co to jest hipochondryk?
— Profesor, znany ze swych ciętych a dowcipnych odpowiedzi, odpowiada:
— Tłumno mi to jakos naukowo pani wytłumacz, ale żeby pani zrozumiała, powiem pani, że hipochondryk jest to człowiek, który się czuje tem lepiej, im czuje się gorzej.

FILIP MACDONALD.

Przedruk wzbroniony.

MIŁOŚĆ DETEKTYWA

Autoryzowany przekład J. Zylderowej.

26)
— Dziwna rzecz — odezwał się — nie mogę otrząsnąć się z tej strasznej, pełnej grozy tragedji. Myślę o niej ciągle. Jeszcze w domu coś mi pchało, żeby tu przyjść. Przyszedłem i kupiłem gazet, chociaż pamiętałem, że potrzebuję tytoniu. I mimowoli szukam sam rozwiązania, chociaż detektyw pracując. Może nudzę panna. — Zmizył głos. — Jak pan sądzi, czy się panu uda? John był moim najlepszym przyjacielem i moje nerwy... już chyba nie wytrzymają długo. Obawiam się...
— To trudna sprawa — brzmiała lakoniczna odpowiedź. Gethryn nie miał ochoty do rozmowy.
Starał się ułożyć jakiś plan działania i zdecydował się tylko na jedno. Musi zobaczyć się raz jeszcze i rozmówić z właścicielką sandalka. Nic więcej nie wiedział. Trzeba czekać.

się. Sir Artur wszedł do domku. Boyd był poruszony i nie ukrywał tego.
— Gdzie pan był? Omięła pana ciekawa sprawa.
— Doprawdy? — sceptycznie zapytał Gethryn.
— Tak. Muszę pana oznajmić, że sprawa jest skończona.
— Czyżby?
— Tak. Miał pan rację. Jest to ktoś z pośród domowych. Teraz nie więcej powiedzieć panu nie mogę. Wracam do miasta. Zobaczymy się później.
Gethryn podniósł brwi. Coś za przedko! Czyżby Boyd znalazł jakieś dowody przeciw niej?
— Niech pan mnie nie opuszcza, Boyd — zaprotetował gwałtownie Gethryn. — Jest pan strasznie tajemniczy. Proszę mów pan jaśniej.
Detektyw spojrział z niepokojem na zegarek. Zawahał się.
— Powiem w krótkości — odrzekł, kładąc zegarek do kieszeni. — Powiniennem był już wyjść przed dziesięciu minutami. Czynie to wszakże

PRAGA PRZYGOTOWUJE SIĘ

na powitanie 15000 harcerzy słowiańskich.

Praga, 22 czerwca.

Skauści pracy, świadomi swej odpowiedzialności, czynią gorączkowe przygotowania do wielkiej uroczystości skautowej — zlotu i „Jamboree” skautów słowiańskich.

W środowisku skautów czechosłowackich, w domu „Skaut”, znajdującym się w najruchliwszej ulicy, wre praca. Pod kierunkiem starszych pracują tam z wielką gorliwością grupy młodzieży skautowej. Zapisuje się zgłoszenia uczestników zlotu, odpowiada się na liczne zapytania, opracowuje się plan wielkiego pochodu wszystkich skautów przez Pragę itd.

Nie też dziwnego, Dnia 28 czerwca przybędzie do Pragi około 15.000 skautów, którzy rozbiją swój obóz w olbrzymim parku „Stromowka” i na ławkach, park ten otaczających. W Pradze zejdą się skauści nie tylko czeszy i wogóle słowiańscy. Oprócz licznych zastępów z Polski, Bułgarii, Jugosławii i rosyjskich zagranicznych grup skautowych, przybędą do Pragi również goście tych skautów słowiańskich — delegacje skautów słowiańskich ze wszystkich prawie państw Europy.

Te liczne zastępy młodzieży wspól-

zawodniczy będą w budowie swych obozów, z których w najpiękniejszym parku praskim w jednym momencie ma wyrósć wielkie miasto namiotów, drzewianych domków itd. Każda grupa narodowa wybuduje sobie obóz według własnego zwyczaju tak, aby wszystkie obozy razem tworzyły wielkie obozowisko słowiańskie, w którym wszyscy skauści, druhowie i drużny wprowadzą w życie ideał rycerza-ju-naka.

Jamboree praskie będzie zarazem pewnego rodzaju wystawą etnograficzną. Każda grupa narodowa budować będzie swój obóz według własnych etnograficznych i architektonicznych pojęć. Będą tu wioski polskie, czeskie, słowackie, podkarpacko-ruskie, jugosłowiańskie. Oprócz tego wybudowane zostaną specjalne obozy oryginalne, przy których skauści rozwinąć mogą własną fantazję. Rozbicie zostanie np. obóz przyszłości z r. 1950, dalej domki słomiane, domki z kory brzoźowej, obóz Indjan, obóz skautów wodnych itd.

Podkarpacko - ruscy skauści wybudują tu górską wioskę huculską, wioskę swego kraju, który dotychczas

potrafił zachować swe obyczaje pomimo jarzma węgierskiego. W środku tej wsi stać będzie chata pasterska huculskich — koliba. Obok koliby będą tymowy zóraw, znany także w Polce. Nie brak będzie i najwięcej świętości skautów: ognia, przy którym Rusini tańczyć będą swe tańce narodowe, kozaczka, kolomyjki, melitę. Spiewom ruskim towarzyszyć będą dźwięki trąby pasterskiej, przypominającej święte trąby mnichów tybetańskich itd.

Do Pragi przybywają tysięczne zastępy skautów polskich, których program obozowy już dziś jest przedmiotem zainteresowania. W dniu zagajenia Jamboree rozpalony będzie w środku obozu „wielki ogień”, do którego będzie miała dostęp i publiczność. Przy nim delegacja skautów angielskich śpiewać będzie swe pieśni narodowe, poczem skauści polscy i jugosłowiańscy wystąpią ze swymi produkcjami.

Będą tu również trzy obozy skautek. Jeden założony zostanie przez skautki praskie, drugi przez pozamięscowe, a trzeci przez skautki polskie.

Wszyscy skauści, którzy przybędą do stolicy Czechosłowacji w liczbie około 15.000, wezmą udział w wielkim pochodzie przez Pragę dnia 28 czerwca. Będzie to jeden z najbarwniejszych pochodów jaki dotychczas Praga widziała. Pochód długości 3 kilometrów ruszy szpalerem praskiej publiczności przez najruchliwszą ulicę Pragi i zdać będzie do Hradezany, siedziby prezydenta T. B. Masaryka. W pochodzie młodzieży kilku narodów, ubranej w najrozmaitsze stroje przygrzywać będą trzy orkiestry. Młodzież kroczyć będzie wesoło, tak jak jej to prawo skautowe nakazuje, a w pochodzie niesione będą najrozmaitsze chorągwie i transparenty, przepagujące ruch skautowy.

Praskie uroczystości skautowe właściwie już się rozpoczęły. W olbrzymich salach Praskich Targów otwarta została wystawa skautowa, obrazycaca życie słowiańskich skautów. W ogromnym mnóstwie szaf i skrzyń, witryn i kiosków, pawilonków i kramów nagromadzone wszystkie, co związane jest z rozwojem skautingu, co uprzyatnia jego znaczenie wychowawcze.

K. B.

DOWÓD.

Sędzia do świadka: Czy oskarżony był pijany?
Świadek: Tego stwierdzić nie mogę, ale widziałem, że biegł za rozbiciem świętojańskim i prosił go o ogień.

nieoficjalnie i będę musiał pana prosić...
— Nie gadać tyle, Boyd.
— Dobrze. Gdyśmy się zrana rozstali w ogrodzie, zbadałem ponownie wszystkich domowników, zadałem więcej pytań, przyczem jeden z nich, którzy mieli „murowane” alibi, załapał się, jak się to mówi. Mianowicie jedna ze służących zeznała, że widziała pana Traversa — sekretarza — jak szedł do swego pokoju zaraz po dziesiątej. Zgadzało się zupełnie z tem, co sam nam powiedział i z tem, co mówił Sir Artur. Dziewczyna spędziła cały czas od dziesiątej do chwili wykrycia zbrodni w garderobie, układając bieliznę. Zajęło jej to wiele czasu, bo miała zaległą robotę. Garderoba jest naprzeciwko pokoju Traversa. Otóż dziewczyna ta powiedziała narazie, że wie napewno, iż sekretarz nie wychodził wcale z pokoju, gdyż drzwi garderoby były cały czas otwarte. Gdyby wyszedł, musiałaby go zobaczyć. Co do mnie, o Traversie nie myślałem wcale, jeżeli mam powiedzieć prawdę. Ona sama przyszła do mnie, przynajmniej się, że nie powiedziała prawdy.
— Jaktó? — zapytałem i uspokoiłem ją, gdyż była bardzo zdenerwowana. Wówczas przynajmniej się mi, że nie była cały czas bez przerwy w

garderobie. Zeszła na jakieś dziesięć minut na dół. Była bardzo przerażona, bo obawiała się konsekwencji zatajenia prawdy. A było to tylko zapomnienie. — Boyd zaśmiał się, lecz Gethryn wcale nie miał ochoty do śmiechu.

— Która to była godzina — zapytał.

— O ile dziewczyna przypomniała sobie, było to w dziesięć minut po przyjściu Traversa do pokoju.

— A więc według pana Travers wyszedł z pokoju, gdy dziewczyna odeszła, wymknął się z domu, wszedł przez okno gabinetu, zabił swego chlebobdawcę, wymknął się znowu, ukrył się gdzieś, dopóki nie skończył się cały zamęt, a potem niezauważony przez nikogo wrócił do siebie i utrzymywał, że nie ruszał się stamtąd.

Boyd spojrział z wyrzutem.

— Pan ironizuje, ale właściwie, to prawie tak się odbyło.

— Czyżby? A wie pan, Boyd, że mnie się to wydaje nieprawdopodobne.
— A jednak pan się spierał ze mną, gdy utrzymywał, że Travers i wszyscy są zupełnie pewni. — Boyd zmizył głos. — Panie pułkowniku, odciski palców na narzędziu zbrodni — na tej raszoli... sa Traversa...

